

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio LXXVII. Vicentina Parochialis, Lunæ 20. Martij 1651. Per
sæcularisationem Ecclesiæ cum amplissima suppressione mensæ
Abbatialis extinguitur vnio non obstante reseruacione iurispatronatus Regi

...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

coram Card. Sacrato impress. apud Marches. tom. 2. fol. 486. numer. 1. & 2. & in decis. 177. numer. 9. apud Moder. Perusin. de manutent. & alijs sepè datur utique ex propria subrogati possessione, quando scilicet eam actualiter cepit, non secus, ac datur cuiusque successoris ut legitur in d. Sancti Marci pensionis num. 1. ibi nisi doceatur de actuali apprehensione, & dixit Rot. dec. 200. numero 19. part. 4. tom. 2. rec.

Qui est casus noster, quia ex deductis in duabus decisionibus huius causæ super articulo attentatorum, Lauditus subrogatus actualem possessionem cepit, eiusque vitium purgatum fuit per subsequentem subrogationem. Neque urget quod ceperit vigore literarum expeditarum super prima supplicatione ut asseritur subreptitiæ, quia ut supra dicebam non probatur subreptio. Et in omnem euentum quamvis tunc in actu ingressus in possessionem exhibita fuissent literæ subreptitiæ, & nihilominus propter possibilitatem, quod alius titulus superueniret, & literæ super secunda quoque supplicatione expeditæ fuerint, danda est interim manutentio, ut in puncto fuit decisum in Casaraugustana parochialis de Maella 8. Novembris 1599. coram clar. mem. Card. Hieronymo Pamphilio, & in supracitata Lucana capellania coram Me.

Hinc Rota censuit expediendam esse causam tam per viam decreti in summariissimo possessorio manutentionis, quam sententiæ diffinitivæ per cedulam in iudicio executivam literarum subrogationis gratiosæ, & quarum vigore concedi potest manutentio loco immisionis ad confirmandam priorem possessionem à subrogato ut supra captam, ut in his terminis fuit decisum in Compostellana parochialis 25. Iunij 1649. §. nec multum interest, coram R. P. D. meo Otthobono, & etiam per viam immisionis cumulari possessio possessioni quando contextualiter petitur manutentio, & immissio ex allegatis in decis. 57. num. 14. apud Moder. Perusin. de manutent. & in Perusina bonorum de Baptistis 12. Novembris 1625. §. qui quæ tam coram bon. mem. Pirouano, & ab Aden. ad Buratt. decis. 115. num. 14. Et ita, &c. utraque, &c.

R. P. D. BICHIO

Vicentina Parochialis,

Lunæ 20. Martij 1651.

Ad cap. 141. n. 13. & cap. 166. num. 6.

ARGUMENTVM.

PER secularisationem Ecclesiæ cum amplissima suppressione mensæ Abbatialis, extinguatur vnio, non obstante reservatione iurispatronatus Regi competentis, neque declaratio de non præiudicando iuribus Ecclesiarum referri potest ad alias Ecclesias ad quarum favorem non emanavit. Vltimum statum circa prouisiones beneficiorum attendendum esse quando disceptatur inter prouisos, secus si agatur de perterritoria collationis inter collatores. Con-

cursum in parochialibus esse necessarium quando possidens obiit in mense reservato.

SUMMARIVM.

- 1 Qui narravit in Literis unionem presentis temporis tenetur illam probare iuxta tempus presentis.
- 2 Per secularisationem Ecclesiæ cum suppressione mensæ Abbatialis extinguatur vnio precedens.
- 3 Extinctio fieri potest sine aliquo postmo si interuentus priuatio termini relationis, veluti in matrimonio per obitum vnus ex coniugibus, vel in patronatu per obitum patroni.
- 4 Reservatio iurispatronatus non extenditur ad beneficia libera postea vnita.
- 5 Per suppressionem & nouam erectionem Ecclesiæ, noua forma illi imprimitur.
- 6 Vltimus status Beneficij attendendus est quando agitur inter prouisos & non agitur principaliter de perterritoria collationis inter collatores.
- 7 Concursum necessarius est in Beneficiis quæ conferuntur vii vacancia per obitum mense reservato si in Parochialia.

DECISIO LXXVII.

Multa hodie Laurentius Torrent promissus hac Parochiali tanquam vnita Archiepiscopatu Ecclesiæ S. Ioannis de Abbatibus concessit, ut documentis quibus Rota sub die 20. Iunij proximi præteriti non probari eandem Parochiam fuisse vnitam dictæ Ecclesiæ olim regulari respondit, adderet fidem; Vnde Domini non amplius etiam vnionem negarunt, sed illam existit, neque non suffragari Laurentio censuerunt ad putandam conditionem dummodo Parochialis Archiepiscopatu S. Ioannis vnita existat in literis suæ prouisionis appositam; & quia cum in accepta per verba presentis temporis, non sit etiam probasse vnionem de præterito; nisi etiam probaret de tempore impetrationis. Gonz. super reg. tit. n. 14. Rota decis. 379. n. 8. part. 1. recent.

De quo tempore nec recens vnio probatur, antiqua aderat; nam per secularizationem per Ecclesiæ S. Ioannis cum amplissima suppressione mensæ Abbatialis, dignitatum, officiorum, & etiam de anno 1592. à fel. rec. Clemente VIII. rat extincta, iuxta gloss. fin. in cap. Abbatibus de mon. signific. & alios alleg. in prima decis. §. num. quibus additur nuperrima decisio in Vicentina parochialis 9. Decemb. proximi præteriti §. tunc etiam coram R. D. meo Cerro.

Nec obstat quod Ecclesiæ S. Quirici de qua agitur quia semper fuit secularis comprehendi non valuit in Bulla secularizationis loquente solum de Ecclesiis, & beneficiis Regularibus. Non enim dictum Ecclesiam S. Quirici per Bullam secularizationis fuisse suppressam vel affectam vltiorem secularitatem, sed mediante suppressione omnium iuribus Ecclesiæ S. Ioannis cui vnita erat competenti ipsam vnionem expirasse, ut propterea solummodo ipsam vnionem, Ecclesiæ S. Quirici vindicaretur de vinculo vnionis, & non secus ac existeret pristinam libertatem, & non secus ac existeret vnio ex coniugibus soluitur matrimonium ac superites liber euadit, non quia positum in eius persona acciderit, sed per priuationem in matrimonio resultantis. de matrim. quest. 44. art. 3. fol. 137. & in simili sententia subiecta Patrono eo extincto libertatem

perat; Lambert. de Iurepatr. lib. 1. p. 2. q. 2. art. 40. fol. 304 Abbas in cap. 1. numer. 10. de elect. Monet. de Commu. ultim. vol. cap. 11. numer. 148. & seqq. Rot. in Regien. Iurispatr. 27. Aprilis 1640. coram Reuerendiss. Terracinenf. & in Gerunden. Beneficij 30. Aprilis eisdem annis coram R. P. D. meo Rojas.

Minus releuat quod Bulla secularizationis praeseruet Ius patronatus Regium, cui subesse Ecclesiam S. Ioannis probatum supponitur ex datis in Summ. Laurentij numer. 34. quia haec praeseruatua non respicit vnionem aut iura Ecclesiae S. Ioannis, sed dumtaxat Ius patronatus in eadem Ecclesia competens Sereniss. Regi Catholico, de quo hodie non agitur, & quodque non extenditur ad beneficia in sui erectione libera, quamuis postea fuissent praefata Ecclesiae vnita. Speculat. de Iurepatr. n. 17. Roch. de Curt. eod. tract. verb. honorificum sub numer. 12. vers. pone quod vnio. Lambert. lib. 1. part. 1. quest. 6. art. 5. num. 1. & 2. Rota in Compustellana Parochialis 10. Februarij 1645. coram R. P. D. meo Verospio.

Tandem nil faciunt declarationes Summorum Pontificum post secularizationem editae de non praediciando antiquae Iurisdictioni, & priuilegiis Ecclesiarum suppressarum. Quia restringi debent ad illas Ecclesias quarum fauore emanarunt, & neque extenduntur ad hanc S. Ioannis, in qua per suppressionem & nouam erectionem noua forma fuit impressa, vt in puncto bis respondit Rota in Vicen. Iurisdictionis 2. Maij 1650. §. penult. & 9. Decembris eiusdem anni, §. item etiam, coram R. P. D. meo Cerro. facit Aret. in cap. 1. sub num. 25. & 26. de rescript. Hippol. Riminal. Inst. de testam. in princ. sub n. 309.

Animaduertendo praeterea, quod easdem declarationes non suffragari quoad ius nominandi vel conferendi nisi in beneficiis ibi nominatis inter quae beneficium S. Quiricij non legitur, decusum & comprobatum fuit in Gerunden. Prioratus 29. Ianuarij 1646. §. praesertim, & §. sequenti coram Me; pro vt etiam declarauit obseruantia, quia nusquam post Bullam secularizationis, ac dictas declarationes, idem Beneficium prouisum fuit tanquam vnitum ad Archiepiscopatu S. Ioannis, vel alterius cuiusque nominationem seu praesentationem; quinimodo vltimus status est pro libertate beneficij, & prouisionis tanquam de libero praedio concursu, & qui status cum ex praedictis contrarius vnioni de tempore prouisionis Apostolicae ex aduerso obtenta, negari non possit quin saltem reddatur turbidus, attendi debet, tam ad inducendam reservationem per obitum praedecessoris in mense Apostolico, quam ad excludendam iustificationem gratiae Aduersarij, vnionis videlicet narrata; maxime quia non agitur principaliter de qualitate beneficij inter Collatores, sed incidenter inter prouisos, vt pluribus comprobauit Rota in Valentiniana Recloria 24. Maij 1647. §. praeter quod, & 22. Iunij 1650. §. firmatio ex his, coram Me.

Atque hinc gratis redarguitur gratia Rocchafiguere de obreptione eo quod narrauerit beneficium esse liberae Collationis & prouideri per concursum, qui tamen non requiritur in Beneficiis per Bullam secularizationis reservatis, vt dixit Rota in alia Vicen. Parochialis coram bon. mem. Patriarcha Manzanedo impress. inter recent. decis. 323. num. 7. in fin. p. 2. Quia obreptio euitatur ex vltimo statu, & reservatione huius beneficij educitur praecipue ex obitu praedecessoris in mense reservato, quo casu necessarius est concursus, vt disponitur in Sacro Concilio Trid. sess. 24. de reform. cap. 18. ibi; Etiam si ipsa Parochialis Ecclesia reservata, vel affecta fuerit, & declarauit Sac. Cong. Concilij, vt refert Paris. de resignat. Decis. Rei. Rom.

lib. 8. q. 9. num. 103. Gonz. super reg. 8. gloss. 6. n. 111. & seqq.

Atque ita prima Decisio confirmata fuit vtraque parte informante.

R. P. D. MELTIO

Vrbinate. Canonicatus,

Veneris 25. Iunij 1655.

Ad cap. 157. vol. 2.

ARGVMENTVM.

Qui habet pro se voluntatem fundatoris, alios omnes excludere debet à beneficio patronato, quod procedit etiam si Patronus in sua fundacione vsus fuerit verbis precariis, quae ad instar fideicommissorum habent hoc casu vim praecisam dandi formam. Facultas in erectionibus beneficiorum spectat ad Ordinarium auctoritatem praestantem, vt formam sibi beneuolam apponat.

SUMMARIVM.

- 1 Qui ex lege fundacionis nominandus est, aliis est preferendus.
- 2 Imò illi qui à fundatore nominatus est, beneficium debetur absque aliqua nominatione.
- 3 Si fundator certum genus personarum aliis preferri mandat & patroni huic voluntati contraveniant, nominati à fundatore non indigent alia nominatione, sed ipso iure instituendi sunt.
- 4 Verba precaria fundatoris habent vim coactionis ad instar fideicommissorum.
- 5 Forma à fundatore demandata, expresse seruari debet, maxime si cum clausula, & non alias.
- 6 Relatio non habet locum, quoad ea quae in dispositione sunt expressa.
- 7 Clausula singula singulis referendo, quid operetur.
- 8 Formam apponere erectioni beneficij non spectat ad successorem fundatoris, sed ad ipsum Ordinarium auctoritatem.
- 9 Quando nullus alius ex nominatis à fundatore concurrat, ille qui in defectum aliorum nominatus est, debet institui.

DECISIO LXXVIII.

Præuia auctoritate Ordinarij, & consensu Capituli Canonicatum in Ecclesia Cathedrali Vrbinate. erexit, atque congruenter dotauit de anno 1646. Ioan. Baptista Vrbineus, reservato sibi iure praesentandi donec vixerit, & post eius obitum fauore praedicti Capituli, Rogans Canonicos, quatenus in electione noui Canonici post mortem ipsius dotantis placeret eis preferre omnibus alijs D. Io. Bernardinum Amatorium eius nepotem, ac filios, & descendentes vsque ad quartum gradum D. Io. Antonij Amatorij ipsius D. Io. Bernardini fratris, & deinde Io. Paulum Corninum, ac filios, & descendentes vsque in quartum gradum Clementis Cornini de Vrbino alterius eius nepotis.

Nominauit fundator in primum Canonicum Antonium Vrbineum, quae nominatio suam etiam sortita fuit effectum mediante institutione, & possessione per eum acquisita de dicto Canonicatu.

M

Defuncto